

РЕШЕНИЕ

№ 939

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20231110118409 по описа за 2023 година

Предявени са от ищеца „.....“ ЕАД, ЕИК със седалище и адрес на управление: гр., обективно кумулативно съединени положителни установителни искове по реда на **чл. 422 ГПК** с правно **чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД** срещу ответника **Е. Н. Д., ЕГН *******, с адрес: гр. за установяване на вземане по издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК за сумата **2319,09 лв.** дължима главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.5.2019 г. до 30.04.2021 г. за имот с адрес гр. аб. № ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 14.02.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, **395,43 лв.** обезщетение за забава върху дължимата главница за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 24.11.2022 г., **27,18 лв.** неплатена цена на услуга дялово разпределение за периода от 01.11.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 14.12.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, и **5,67 лв.** обезщетение за забава върху дължимата главница за дялово разпределение за периода от 31.12.2019 г. до 24.11.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 20.12.2022 г. по ч.гр.д.№68197/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в.

Ищецът „.....“ ЕАД извежда съдебно предявените права при твърдения, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачите на топлинна енергия са длъжни да заплащат дължимата цена в 45-дневен срок след датата на публикуване на месечните сметки. Сочи, че ответникът не е изпълнил задължението си да заплати сумата 2319,09 лв. за потребена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. и 27,18 лв., представляваща цена за услуга дялово разпределение за периода 01.11.2019 г. до 30.4.2021 г. Претендира и заплащането на обезщетение за забава съответно в размер на

395,43 лв. върху главницата за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 24.11.2022 г., и обезщетение за забава в размер на 5,67 лв. върху дължимата главница за дялово разпределение за периода 31.12.2019 г. до 24.11.2022 г., както и законната лихва върху главниците от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 14.12.2023 г. до окончателното ѝ погасяване.

Ответникът Е. Н. Д. в срока по чл. 131 от ГПК е подал отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва легитимацията на ответника, както и че е доставено претендираното количество топлинна енергия, доколкото в имота липсват отоплителни уреди и следва да се начислява топлинна енергия само за сградна инсталация и БГВ. Релевира възражение за изтекла в негова полза 3 годишна погасителна давност. Моли за отхвърляне на иска и претендира разноски.

Конституираното трето лице – помага „.....“ ЕООД в предоставения от съда срок изразява становище, че дяловото разпределение за абонатен № е извършено в съответствие с всички действащи през процесния период нормативни актове.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложеното по делото саморъчно завещание е завещал на ответника Е. Н..... Д. цялото си имущество – движимо и недвижимо, пари и ценности, което видно от Протокол за обявяване на саморъчно завещание, съгласно чл. 27, ал. 3 от ЗН е обявено на 25.04.2008 г.

Видно от приложеното по делото саморъчно завещание е завещала на ответника Е. Н..... Д. цялото си имущество – движимо и недвижимо, пари и ценности, което видно от Протокол за обявяване на саморъчно завещание, съгласно чл. 27, ал. 3 от ЗН е обявено на 22.04.2008 г.

По делото приобщена справка от Служба по вписвания по партида № 500885 на Апартамент находящ се в гр. по която партида е видно вписването на двете завещания, както и заличаване на ипотека, учредена в полза на“ АД.

По делото е приложен списък на живущите във вх. 1 на блок, находящ се в гр. към дата 15.06.2002 г., сред които един от завещателите – Е..... Н..... П.....

От представеното удостоверение, издадено от ГИС – София е видно, че сграда с идентификатор 68134.408.215.1 има два настоящи адрес: ул. „.....“

Представените е Договор № 3337/04.05.2002 г. между етажните собственици на сграда, находяща се на адрес: гр. и третото лице - помагач „.....“ ЕООД за извършване от последното на индивидуално разпределение на топлинна енергия по апартаменти, съгласно системата за индивидуално измерване, за сключването на който е взето решение от общото събрание на етажната собственост на 15.06.2002 г., както и Договор № Д-0-67 от 03.06.2020 г., сключен между ищеца и третото лице-помагач за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия между потребителите в сгради етажна собственост.

По делото са представени обща фактура № 1005520425/31.07.2020 г., обща фактура № 1014063105/31.07.2021 г., съобщения, месечните фактури и кредитни известия, издавани в периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г. и справка за потребените количества топлинна енергия и дължимата цена и за дължимото възнаграждение за дялово разпределение за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., както и изравнителни сметки и и главни отчети, изготвени от ТЛП.

Представени са общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „.....“ АД на потребителите в гр. София.

Според заключението на вещото лице инж. М. Т. по допуснатата съдебно-техническата експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, сумите за топлинна енергия за имота са били начисление в съответствие с изискванията на действащата нормативна уредба. Посочено е, че през

исковия период в процесния имот не е имало монтирани отоплителни тела и съответно не са монтирани топлоразпределители – абонатът не ползва топлинна енергия за отопление на имот. Абонатът заплаща топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, разпределяна от ФДР между всички абонати пропорционално на пълните отопляеми обеми на имотите им по проект, като в случая отопляемата кубатура е 239 куб.м. В имота се ползва топла вода, отчитана по монтиран водомер. За процесния период абонатът е осигурил достъп, но главните отчети не са подписани от абоната. Според експерта общите топломери в абонатната станция, по които е отчитана топлоенергията са изправни. От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че стойността на потребената топлинна енергия за процесния период е в размер на 2319,10 лева.

Според заключението на вещото лице И. Н. Г. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, начислените суми за процесния период по прогнозни данни са 2448,01 лв., а след годишното отчитане и изравнението от ФДР – 2319,09 лв. Вещото лице е изчислило размера на законната лихва, считано от датата на изпадане на ответника в забава до 24.11.2022 г. – 384,63 лв. Размерът на главницата за предоставена услуга дялово разпределение от 01.11.2019 г. до 30.04.2021 г. е 27,18 лв., а законната лихва върху тази сума за периода 13.12.2019 г. – 24.11.2022 г. е в размер на 6,07 лв. Вещото лице е изчислило и дължимата сума за топлинна енергия само за периода 01.09.2019 г. – 30.04.2021 г., която е в размер на 2058,04 лв., а дължимата лихва за периода 15.09.2020 г. – 24.11.2022 г. е в размер на 319,07 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че за процесния период е извършвана услугата „дялово разпределение“, както и дължимата цена. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания. Според нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията по енергийно и водно регулиране, като в ал. 2, изр. 2 е предвидено, че общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от страна на клиентите. Съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. С оглед на тези норми следва да се приеме, че клиенти (потребители) на топлинна енергия, с които възниква облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия по силата на закона, са собствениците или вещните ползватели на топлоснабдените имоти. С ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, т. 1, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, какъвто обаче не е разглежданият случай. В мотивите на същото тълкувателно решение е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153, ал. 1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. Горееизложеното се отнася и за редакциите на чл. 153, ал. 1 ЗЕ преди ДВ, бр. 54 от 2012 г., визиращи като страна по договора за продажба на

топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия потребителите на топлинна енергия за битови нужди.

С оглед гореизложеното и след като съобразно представените по делото писмени доказателства съдът намира, че може да се направи обоснован извод, че ответникът е бил собственик на имота през процесния период по силата на завещания, направени от заветниците и Видно от приложените по делото протоколи за обявяване на саморъчните завещания, същите са обявени по молба на ответника - едното на 22.04.2008 г., а другото на 25.04.2008 г. След обявяване на завещанията именно по молба на заветника – ответник са вписани обявените завещания на 14.05.2008 г. в Служба по вписвания по партидата на процесния имот – Апартамент находящ се на адрес: гр. с отбелязване на придобитите въз основа на завещанията права, а именно 1/2 ид. част от и 1/2 ид. ч. от и Наред с посочените писмени доказателства съдът намира, че макар и косвено доказателство, но тълкувано наред с останалите писмени доказателства, списъкът на етажните собственици към 2002 г. във връзка с избор на търговец, който да извършва дялово разпределение, носи информация, че заветникът е била собственик на процесния апартамент към онзи момент и съответно участвала в общите събрани на етажната собственост. Следователно ответникът притежава качеството „потребител“ на топлинна енергия, като собственик на процесния имот и между страните е налице валидно облигационно правоотношение, като същият дължи цената на доставена топлинна енергия и другите задължения във връзка с доставката ѝ.

Съдържанието на установеното между страните правоотношение е уредено от Общите условия /ОУ/ на топлопреносното предприятие, одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране и действащи през процесния период. На съда му е служебно известно, че Общите условия на ищцовото дружество са публикувани и са влезли в сила, а и към исковата молба са представени доказателства в тази насока. Общите условия обвързват ответника дори и без да са приети изрично съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ, доколкото не се твърди и не се установява изключението по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ - няма твърдения да е упражнил правото си на възражение срещу Общите условия в срока по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. Следователно се налага извод, че между ответника и ищеца съществува облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия, по силата на което за ищеца „..... ЕАД е налице задължение да доставя в топлоснабден обект топлинна енергия, а за ответника е налице задължение да заплаща нейната цена, в качеството му на потребители на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на параграф 1, т.42 от ДР на Закона за енергетиката. С Тълкувателно решение № 2/2016 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2016 г. по описа на ОСГК на ВКС е посочено, че за отношенията, възникващи при доставяне на топлинна енергия за битови нужди в сграда – етажна собственост, се прилагат разпоредбите на Закона за енергетиката, които не протичат на разпоредбата на чл. 62 във връзка с пар. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите.

Съгласно чл. 142, ал. 2 ЗЕ топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите. Разпоредбата на чл. 145 ЗЕ посочва, че топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинната енергия за отопление на общите части при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя като разлика между топлинната енергия за отопление на сградата и топлинната енергия за отопление на имотите, след което се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти.

Действащата през процесния период нормативна уредба на чл. 155, ал. 1 ЗЕ предвижда, че потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост заплащат доставената топлинна енергия по един от следните начини: 1) на 11 равни

месечни вноски и една дванадесета изравнителна вноски, 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноски и 3) по реална месечна консумация.

В случая въз основа на неоспореното от страните заключението по съдебно-техническата експертиза беше доказано, че за процесния период в имота на ответника е доставена топлинна енергия на стойност 2319,10 лв., като не се установиха нормативни нарушения при доставката и начисляването на доставеното количество топлинна енергия.

По наведеното възражение за изтекла погасителна давност, съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 14.12.2022 г. При изчисляването на тригодишната давност следва да се вземе предвид нейното спиране за 70 дни за периода 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. по силата на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, по отношение на вземанията на ищеца, които са били изискуеми в този момент.

Съгласно 33, ал. 2 от Общи условия на ищеца, клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Предвид изложеното вземането за доставена топлинна енергия за м. юли 2019 г. е станало изискуемо съответно на 14.09.2019 г. и давността за същото към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение е била изтекла, поради което вземането е погасено по давност, както и всички по-стари вземания.

По отношение на вземането за м.август 2019 г., същото е станало изискуемо на 15.10.2019 г., като давностния срок, съобразен със времето, през което давност не е текла поради нейното спиране, изтича на 24.12.2022 г., но с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 14.12.2022 г. давността е прекъсната. Следователно вземанията на ищеца за доставена топлинна енергия за периода от 01.08.2019 г. до 30.04.2021 г. не са погасени по давност. Видно от заключението на ССЧЕ, в частта в която по месеци са посочени дължимите суми, както и данните от изравнение, може да се обоснове извод, че за периода от 01.08.2019 г. до 30.04.2021 г. дължимата сума за доставена топлинна енергия е в размер на 2163,74 лв., до който размер се явява основателна исковата претенция, а за горницата до пълния предявен размер искът подлежи на отхвърляне.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия съдът изхожда от разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от Общите условия, съгласно който клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 4 ако не платят задълженията си след тази дата дължат обезщетение за забава в размер на законната лихва. Съгласно, чл. 33, ал. 4 от ОУ продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2., т.е. за реално потребеното количество топлинна енергия след годишното отчитане и издаването на обща фактура за отчетния период. Предвид горния извод на съда за

частична основателност на претенцията за главница за топлинна енергия, основателна се явява и претенцията за обезщетение за забава само върху основателната част от главница, която видно от заключението на ССЧЕ и изчислена от съда по реда на чл. 162 ГПК за периода от 15.09.2020 г. до 24.11.2022 г. е в размер на 339,11 лв. Именно до този размер се явява основателна исковата претенция на ищеца, а в останалата част до пълния предявен размер от 395,43 лв. подлежи на отхвърляне.

По иска за дължимото възнаграждение за услугата дялово разпределение, съдът намира, че съгласно чл. 36 от сега действащите ОУ и чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение. Съгласно представения по делото договор между етажните собственици и топлинният счетоводител, потребителите дължат абонаментна цена за отчитане на показанията на индикатора за разпределение на разхода за отопление, водомери за топла вода, поддръжка на монтираните уреди и изготвяне на обща и индивидуална сметка. От представените по делото писмени доказателства и прието заключение по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза се установи, че за периода 01.11.2019 г. – 30.04.2021 г. за процесния имот са начислени суми за извършена услуга дялово разпределение в общ размер на 28,18 лв., в какъвто размер е и предявената от ищеца претенция, поради което предявеният иск се явява изцяло основателен.

По отношение на претенцията за обезщетение за забава върху цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исковата молба, въпреки изричните указания на съда в тази насока, поради което акцесорната претенция и в тази част се явява неоснователна.

По разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на направените от него разноски в заповедното производство съразмерно уважената част от исковата претенция. В заповедното производство ищецът е сторил разноски, които са в тежест на този длъжник-ответник, съобразно разделната отговорност, в размер 54,95 лева - заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 26 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото). Съобразно уважената част от иска на ищеца следва да се присъди съответна част от сторените в заповедното производство разноски, а именно сумата от 96,65 лв. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на направените от него разноски в исковото

производство, съобразно уважената част от исквете. Същият е сторил разноси в размер 187,81 лв. държавна такса, 350 лв. депозит за вещо лице по СТЕ, 350 лв. депозит за вещо лице по ССЧЕ и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото. От тях съобразно уважената част на иска следва да се присъди съответна част, а именно сумата от 909,67 лв.

Ответникът на основание чл. 78, ал. 3 ГПК също има право на разноси за исковото производство, съобразно отхвърлената част на предявените искове, като искане в този смисъл е направил процесуалния представител на ответника – адв. И. М. Г. за присъждане на възнаграждение за оказана безплатна правна помощ. Искането за присъждане на адвокатско възнаграждение се явява основателно, като на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАДв. и чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът определя адвокатско възнаграждение на адвокат И. М. Г. в размер на 575 лв. От така определеното възнаграждение съобразно отхвърлената част на предявения иск следва да се присъди в тежест на ищеца сумата от 45,48 лв. В хипотезата на развилото се исково производство, в рамките на което е осъществена защитата на ответника и са разгледани възраженията му срещу предявения иск, липсва основание за начисляване на още едно адвокатско възнаграждение в заповедното производство, защита на длъжника по което се изчерпва с подаването на възражение по утвърден образец, за което не се изисква да бъде мотивирано.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „..... ЕАД по реда на чл. 422 ГПК искове с **правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕи чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Е. Н. Д., ЕГН *******, с адрес: гр. ап. 3 **ДЪЛЖИ НА „..... ЕАД, ЕИК** със седалище и адрес на управление: гр. сумата **2163,74 лв.** дължима главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.8.2019 г. до 30.04.2021 г. за имот с адрес гр. аб. № ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 14.02.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, **339,11 лв.** обезщетение за забава върху дължимата главница за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 24.11.2022 г. и **27,18 лв.** неплатена цена на услуга дялово разпределение за периода от 01.11.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 14.12.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 20.12.2022 г. по ч.гр.д.№68197/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в., като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за горницата над **2163,74 лв.** до пълния предявен размер **2319,09** лева дължима главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 31.07.2019 г., за горницата над **339,11 лв.** до пълния предявен размер от **395,43 лв.** обезщетение за забава за периода от 15.09.2020 г. до 24.11.2022 г. и за сумата от **5,67 лв.** - обезщетение за забава върху дължимата главница за дялово разпределение за периода от 31.12.2019 г. до 24.11.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 20.12.2022 г. по ч.гр.д.№68197/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в., **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.**

ОСЪЖДА Е. Н. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. ап. 3 **ДА ЗАПЛАТИ НА „..... ЕАД, ЕИК**, със седалище и адрес на

управление: гр., на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **96,65 лв.** – разноси в заповедното производство, както и сумата от **909,67 лв.** – разноси в исковото производство.

ОСЪЖДА „..... ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. **ДА ЗАПЛАТИ НА адв. И. М. Г.,** ЕГН *****”, с адрес на кантората: гр., на основание **чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата** сумата от **45,48 лв.** – адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ на ответника

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на **трето лице-помагач** на страната на ищеца „..... ЕАД – „.....“ **ЕООД.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____